

Thơ...đỡ buồn :

Cộng sản cũng hóa... điên

Rúra cho nên mới có Thơ như vậy :

***

Việt Nam xã nghĩa của phe ta
Văn minh số zách đúng không à ?
Thử hỏi Tây phương và tư bản
Đưa mô không chịu, oán thây bà...

Phe ta đi phố bỗng thấy cần...
Đâu có chỗ nào...để cho dân
Xả nước, xả nô...cho bớt khổ,
Thế là cứ việc...kiếm chỗ gần...

Chỗ mô xả được, cứ việc chơi,
Chơi được là chơi, cóc cần đời !
Chỉ sợ công an mò tới hỏi :
Mần chi lạ rúra hả...ông Trời ?

Bí quá nên chơi đại thế này,
Không có chỗ nào giải quyết đây,
Đồng chí công an cho biết thử...
Chỗ nào tiện lợi, sẽ đến ngay !

Phố xá ngày nay đẹp quá Trời !
“Hoành tráng”, huy hoàng quá đi thôi !
Nhưng đẹp bên ngoài, khoe thiên hạ,
Dân nghèo, lụp xụp, chán mớ đời !

Lại còn lấy đất của ... dân oan
Bồi thường nếu có cũng chẳng ngon,
Vớ vẩn gọi là...không cướp hết,
Bán cho Thiên hạ gấp trăm, ngàn..

Dân nghèo mất đất, biết kêu ai ?
Kêu miết không xong, đã đói dài,
Lại không chỗ ở mùa mưa nắng,
Lũ quan nhà nước cứ hứa hoài :

Toàn dân, toàn Đảng quyết tiến lên !
Tiến lui, tiến tới ! Ổn phát phiền,
Độc lập, Tự do và Hạnh phúc !
Dân đói nhăn răng chỉ cần tiền

Thời buổi bây giờ, khổ quá đi,
Dân chúng bảo nhau : cứ ù lì !
Liều mạng, lảng giềng sang kiếm sống,
Ai Lao, Cấm bột cũng cứ đi !

Dân giàu tìm cách trốn đi xa,
Anh - Mỹ, Úc- Pháp, Cá - nà - ã
Dân nghèo ta trốn sang...hàng xóm,
Thái Lan, Cam Bốt ...vẫn hơn nhà !!!

*

Dân mình lo nghĩ miết hóa điên,
Đất nước chi mà khổ liên miên,
Bây giờ có dịp là tranh đấu,
Biểu tình dữ dội khắp ba miền,
Khiến cho cộng sản cũng...sắp điên...

Lão Phan

